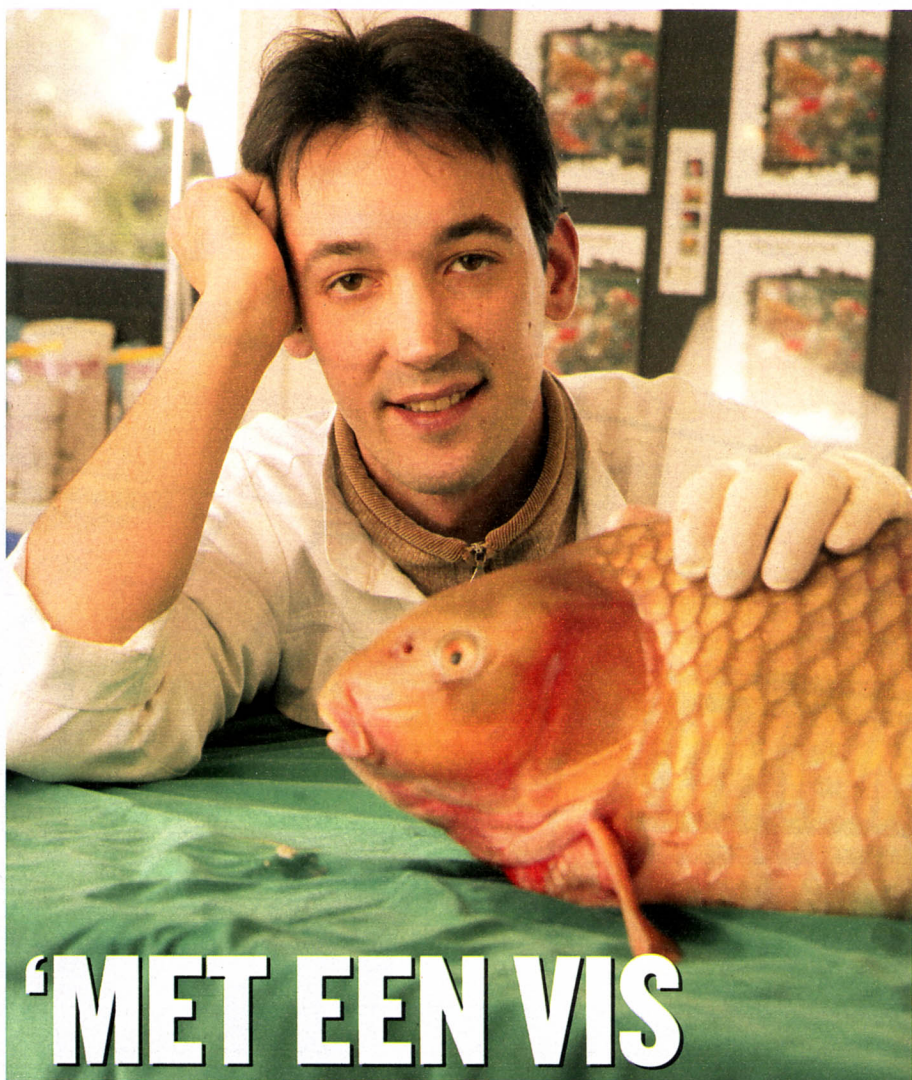

'Ik ben altijd gefascineerd geweest door vissen. Als kind had ik al een vijvertje. En nu, als dierenarts, wil ik zoveel mogelijk vissen genezen.' Daarmee is Maarten Lammens (30), zowat de enige echte vissendokter van ons land, een van de opmerkelijkste figuren in de VTM-docusoap 'Vinger Aan De Poot'.

Maarten trekt in België, Nederland en Duitsland van vijver naar vijver om vissen te genezen. Op die manier legt hij duizenden kilometers per jaar af. Maar ook bij hem thuis belanden vissen op de operatietafel. Samen met zijn vrouw Nathalie (30), die ook dierenarts is en kleine huisdieren behandelt, heeft Maarten een praktijk in Vorselaar. Voltijds met vissen kunnen werken is altijd zijn droom geweest. Maar Maarten had nooit durven geloven dat de markt voor de koi, een dure Japanse vissoort, zo groot zou zijn.

'MET EEN VIS

kan je een even sterke band hebben als met een hond'

Vissendokter. Het klinkt een beetje bizar. Hoe ben je ertoe gekomen je te specialiseren in vissen?

Ik ben altijd met dieren bezig geweest en ik was van kindsbeen af heel erg aangetrokken door water. Ik heb ook altijd een vijvertje gehad. Mijn keuze om diergeneeskunde te gaan studeren was voor niemand een verrassing. Na mijn studies heb ik me aan de universiteit nog twee jaar kunnen specialiseren in vissen. Daarna ben ik twee jaar bij een groothandelaar in kois gaan werken, die ongeveer tienduizend van die vissen had. Daar heb ik echt wel ervaring opgedaan. Zo is dat langzaam gegroeid. Ik sta er nu nog van te kijken dat er echt een markt voor de koi bestaat.

Kan je je echt specialiseren in iets als 'vis-senkunde'?

Ik heb de richting koudbloeddieren gevolgd in het laatste jaar van mijn studies. Daarna heb ik me vooral gespecialiseerd via bijkomende cursussen in België, Frankrijk en Engeland. Aan de Universiteit Gent heb ik de cursus aquacultuur gevolgd, vooral over garnalen en forellen. Een specifieke opleiding voor de koi bestaat eigenlijk niet. Daarvoor moet ik me op mijn praktijkervaring baseren en zelf van alles uitzoeken.

Wie zijn jouw klanten?

Voornamelijk particulieren met een vijver in de tuin, en een minderheid koihandelaars. Je

zou ervan schrikken hoeveel mensen vissen houden. In België zijn er zo'n 300.000 vijver- of aquariumhouders. Die hebben niet allemaal kois natuurlijk, maar velen toch wel. Als er iets scheelt met hun vissen, is dat voor die mensen een ramp. Ze beschouwen hun vissen vaak echt als hun kinderen.

Vreemd, zo'n verbondenheid met een vis, maar een koi is wel duur.

Ja, vooral de kois die van Japan komen. Ik heb een paar klanten die een twintig-, dertigtal vissen hebben van 20.000 euro per stuk. Maar je kan ook al een kleine koi kopen voor tien euro. Natuurlijk zijn die lang niet zo mooi als de

DE VREEMDE DIERENLIEFDE VAN ZIJN KLANTEN

Japanse. Maar voor een paar honderd euro heb je al een mooie koi die even groot kan worden als een zeer duur exemplaar. Het zijn de kleuren en het aftekeningspatroon die de prijs bepalen.

Ben je niet bang als je zo'n vis van enkele duizenden euro's moet opereren?

Aan de ene kant is het natuurlijk delicaat, omdat er geen verzekering voor bestaat. Maar aan de andere kant hebben eigenaars van een koi geen alternatief. Zonder behandeling gaan de vissen dood. Je moet natuurlijk zeer zorgzaam met die dieren omgaan. Als er iets moet gebeuren, nemen we de vis nooit zomaar uit het water, dan spartelt hij veel te fel en kwetst hij zich. Daarom verdoven we de vis altijd lichtjes.

Maarten en zijn echtgenote Nathalie runnen samen een dierenartspraktijk.

Wat is er zo bijzonder aan de koi in vergelijking met andere vissen?

Je kan met een koi echt een band smeden. Veel mensen kunnen hun kois echt uit hun hand laten eten, ze kunnen ze bijna zó uit het water nemen. Bij andere vissen is dat toch niet evident.

Een koi is dus eigenlijk een sociaal beest?

Jawel. Die vissen kennen ook hun eigenaar. Als die van de ene kant van de vijver naar de andere stapt, zullen ze hem echt volgen, terwijl ze van andere mensen vaak niks moeten weten.

Hoe herkennen ze dan hun eigenaar?

Ze voelen dat aan de trillingen, die worden doorgegeven via de zwemblaas. Ze weten van wie ze eten krijgen. Ze zien het ook wel. Een vis kan zien, maar niet zo scherp als mensen, en alleen op korte afstand. Hun eten vinden ze vooral door de geur. Ik ken vissen die blind zijn en zich toch als eerste naar het eten haasten. Vissen zien naar het schijnt vooral rood beter dan andere kleuren.

Wat zijn de meest voorkomende klachten waarmee visseneigenaars naar jou komen?

Vooral besmettelijke ziektes. Het probleem is dat als één vis aangetast is, dat overgaat naar alle vissen in de vijver, en dat is natuurlijk een ramp. Als het warmer wordt, steken er gemakkelijker ziektes de kop op, dus dan moet je er wel vlug bij zijn. Anders kan de infectie zich vrij snel verspreiden. Gezwollen komen ook voor. Ongeveer één op de twintig vissen sterft aan kanker.

Bestaan daar specifieke behandelingen of medicijnen voor?

Bestraling is niet mogelijk, dus een operatie is ongeveer de enige oplossing. Helaas is de kans op slagen niet zo groot. Je hebt maar 25 procent kans om een vis te redden met een operatie. Maar toch voeren we regelmatig operaties uit.

Hoe gaat dat dan in zijn werk?

De vis wordt verdoofd en aan een kringloopstelsel gelegd: er wordt constant vocht door de kieuwen gepompt dat wordt opgevangen in een emmer en daarna telkens opnieuw door de kieuwen wordt gestuurd. Het belangrijkste is dat de kieuwen altijd vochtig worden gehouden. Zo kan je een vis urenlang in slaap houden en opereren op dezelfde manier als een hond of een kat.

Bestaan er speciale medicijnen voor vissen?

Je hebt tientallen parasieten en die hebben allemaal een andere behandeling nodig. Tegen wormpjes gebruiken we een ontwormingsmiddel, tegen een bacterie een antibioticum.

Hoe worden die medicijnen toegediend?

Soms wordt het medicijn gewoon in het water gedaan. In andere gevallen wordt de vis verdoofd en smeren we een zalfje op de wonde of krijgt de vis een injectie.

Zijn het alleen koihouders die jou oproepen?

Nee, ik heb bijvoorbeeld ook klanten bij wie ik elke maand langsga voor een goudvisje. Dat visje zwemt constant op zijn rug en krijgt echt de ene ziekte na de andere. Het heeft al eens een ontsteking opgelopen, het heeft een dik oog gehad en is al met een schimmel gekweld geweest. Echt een gevoelig visje, maar het komt er na elke behandeling weer door. Die mensen doen echt alles voor hun visje. Ze staan er zelfs vaak 's nachts voor op.

Beland je weleens in grappige situaties?

Soms wel. Vorig jaar kwam ik bij een vrouw die een terminale vis had van een meter groot. Ze had die vis al tien jaar en was er bijzonder aan gehecht. Toen de vis stervende was, heeft die

dame meteen haar badpak aangetrokken, is de vijver in gegaan en heeft de vis in haar armen genomen terwijl hij aan het sterven was.

Ik heb ooit ook eens een vis met een zweer behandeld. We verdoofden de vis, behandelden hem en hij kwam goed weer bij bewustzijn. Maar achteraf zat hij toch nog een beetje rustig onderin in de vijver. De eigenaar raakte in paniek en sprong als een gek in de vijver - bij een temperatuur van twaalf graden - om de vis boven te halen. En zo is hij zelf in de filter vast geraakt.

Vind je dat nu niet een beetje overdreven?

Nee. Ik kan me echt voorstellen dat sommige mensen met een vis een even hechte band hebben als met een hond of een kat.

Ben je zelf aangetrokken tot die kois?

Jazeker. Ik ben er altijd in geïnteresseerd geweest. Ik heb als kind altijd een vijvertje gehad. Zodra ik wat meer tijd heb, komt de koi-vijver er zeker. Ik wou eigenlijk vissen zetten in ons zwembad, maar daar is mijn vrouw niet echt voor te vinden. (lacht)

Heb je nog een droom op professioneel vlak?

De komende jaren wil ik proberen zoveel mogelijk vissen te genezen. Ik wil de mensen ook wat kennis bijbrengen. Niet helemaal onbelangrijk, want kois houden is nog een vrij nieuwe hobby, iets van de jongste tien jaar. Maar zoals ik nu werk, is het zeer druk. Dit houd ik niet langer dan twintig jaar vol. Ik heb tenslotte ook nog twee kinderen, voor wie ik op termijn wat meer thuis wil zijn. **JILL DE BONT**

i Maarten Lammens heeft een eigen website: www.dekoidokter.be.

Voor een consultatie bij dokter Lammens mag u 50 à 70 euro rekenen. Voor een behandeling of operatie betaalt u uiteraard een pak meer.

Kois zijn sociale dieren, ze eten zo uit je hand.